

HOOFDSTUK 3. - Maatschappelijke Integratie - Verwarmingstoelage toegekend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn in het kader van het Sociaal Stookoliefonds.

Art. 249. Voor de toepassing van dit hoofdstuk verstaat men onder :

- 1° verbruiker : elke natuurlijke persoon die een in aanmerking komende brandstof gebruikt om de gezinswoning, waar hij zijn hoofdverblijf heeft, te verwarmen;
- 2° persoon ten laste : de persoon die beschikt over een netto jaarinkomen lager dan 1 800 euro, met uitsluiting van de gezinsbijslag en het onderhoudsgeld voor kinderen, en die onder hetzelfde dak als de verbruiker woont;
- 3° huishouden : de personen die in dezelfde gezinswoning hun hoofdverblijfplaats hebben;
- 4° in aanmerking komende brandstof : huisbrandolie, verwarmingspetroleum en bulkpropanaangas, die uitsluitend voor verwarmingsdoeleinden gebruikt worden;
- 5° verwarmingsperiode : de periode gelijk aan een kalenderjaar.

Art. 250. Elke verbruiker met een laag inkomen die een in aanmerking komende brandstof gebruikt, kan een verwarmingstoelage genieten onder de voorwaarden bepaald door dit hoofdstuk.

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn hebben de taak de verwarmingstoelage toe te kennen in het kader van het Sociaal Stookoliefonds.

Deze toelage kan enkel worden toegekend voor de leveringen van een in aanmerking komende brandstof.

Per verwarmingsperiode wordt slechts één verwarmingstoelage toegekend voor éénzelfde huishouden.

Art. 251. § 1. Worden beschouwd als verbruikers met een laag inkomen in de zin van dit hoofdstuk, de personen die op het ogenblik van de aanvraag tot één van de volgende categorieën behoren :

- 1° de personen die een verhoogde tegemoetkoming genieten bedoeld in artikel 37, §§ 1 en 19, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkering, gecoördineerd op 14 juli 1994. Het jaarlijks bedrag van het bruto belastbaar inkomen van het huishouden van deze personen mag evenwel niet hoger zijn dan 11 763,02 euro, verhoogd met 2 177,65 euro per persoon ten laste;
- 2° de personen die niet tot de in 1° bedoelde categorie behoren en wier jaarlijks belastbaar bruto-inkomen van hun huishouden het bedrag van 11 763,02 euro, verhoogd met 2 177,65 euro per persoon ten laste niet overschrijdt;
- 3° de personen die een schuldbemiddeling overeenkomstig de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet of een collectieve schuldenregeling overeenkomstig de artikelen 1675/2 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek genieten en die bovendien niet in staat zijn hun verwarmingsfactuur te betalen.

§ 2. Bij de berekening van het belastbaar bruto inkomen bedoeld in paragraaf 1, 2°, wordt er rekening gehouden met het onroerend vermogen van de verbruiker en zijn huishouden.

Indien de verbruiker of een persoon die deel uitmaakt van zijn huishouden één of meerdere onroerende goederen in volle eigendom of vruchtgebruik bezit, met uitzondering van de onroerende goederen die dienst doen als gezinswoning, wordt rekening gehouden met het globaal kadastraal inkomen vermenigvuldigd met 3.

Dit bedrag wordt bij het bedrag van het in paragraaf 1, 2° bedoelde belastbaar bruto inkomen bijgeteld.

Art. 252. De in artikel 251, § 1, vermelde bedragen zijn gekoppeld aan de spilindex 103,14 geldend op 1 juni 1999 (basis 1996 = 100) van de consumptieprijzen.

Zij schommelen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Zij worden eveneens aangepast aan de welvaart overeenkomstig artikel 19 van het koninklijk besluit van 1 april 2007 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toekenning van de verhoogde verzekeringstegemoetkoming, bedoeld in artikel 37, §§ 1 en 19, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en tot invoering van het OMNIO-statuut.

Het bedrag vermeld in artikel 249 wordt aangepast overeenkomstig de bepalingen van artikel 178 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 10 april 1992.

Art. 253. Zodra de prijs per liter van een in aanmerking komende brandstof, die op de factuur wordt vermeld, de door de Koning bepaalde drempelwaarde overschrijdt, kan iedere in artikel 251 bedoelde persoon een verwarmingstoelage genieten.

De Koning bepaalt het bedrag van deze verwarmingstoelage bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Art. 254. De Koning bepaalt de berekeningsregels van het bedrag van de verwarmingstoelage, wanneer de factuur meerdere woonsten betreft.

Art. 255. Om een verwarmingstoelage te bekomen moet de aanvrager een aanvraag indienen bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat bevoegd is met toepassing van de bepalingen van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De aanvraag kan ingediend worden door de verbruiker met een laag inkomen of, in zijn naam, door een persoon die deel uitmaakt van zijn huishouden.

De aanvraag moet ten laatste worden ingediend binnen een termijn van 60 dagen na de leveringsdatum.

Art. 256. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gaat op basis van een sociaal onderzoek na of alle voorwaarden vervuld zijn.

Het gaat met name na :

- of de verbruiker tot één van de categorieën als bedoeld in artikel 251 behoort;
- of de verbruiker een in aanmerking komende brandstof gebruikt om zijn gezinswoning te verwarmen;
- of de op de factuur vermelde prijs van de in aanmerking komende brandstof aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 253 beantwoordt;
- of het leveringsadres overeenstemt met de hoofdverblijfplaats van de verbruiker.

De Koning bepaalt de bewijzen die de verbruiker moet leveren om de verwarmingstoelage te verkrijgen.

Art. 257. § 1. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn neemt een beslissing binnen de 30 dagen na ontvangst van de aanvraag.

§ 2. De beslissing inzake de verwarmingstoelage, genomen door de raad voor maatschappelijk welzijn of door één van de organen aan wie de raad bevoegdheden heeft overgedragen, wordt per brief of tegen ontvangstbewijs meegedeeld aan de aanvrager binnen acht dagen te rekenen vanaf de datum van de beslissing.

De beslissing is met redenen omkleed en vermeldt de mogelijkheid tot het instellen van beroep, de beroepstermijn, de vorm van het verzoekschrift, het adres van de bevoegde beroepsinstantie en de naam van de dienst of van de persoon, die binnen het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan gecontacteerd worden voor het geven van toelichting.

De nadere regels van het beroep worden geregeld door artikel 71 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

§ 3. De verwarmingstoelage wordt ten laatste binnen een termijn van 15 dagen na de beslissing betaald.

§ 4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beschikt over 45 dagen vanaf de aanvraag om zijn kostenstaten over te maken aan de Programmatorische Federale Overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie.

[Art. 258.](#) § 1. De middelen die nodig zijn om dit hoofdstuk te financieren, zijn voor rekening van een Sociaal Fonds, hierna te noemen Sociaal Stookoliefonds.

§ 2. Het Fonds wordt gespijsd door een bijdrage op alle petroleumproducten aangewend voor de verwarming, ten laste van de verbruikers van deze producten.

Deze bijdrage zal worden geïnd door de accijnsplichtige bedrijven die deze producten verkopen en zal in aanmerking worden genomen voor de berekening van de maximumprijzen volgens de programmaovereenkomst betreffende de regeling van de verkoopprijzen van de aardolieproducten.

§ 3. Op voorstel van de Minister bevoegd voor de Energie, bepaalt de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad :

- de opdrachten en de regels inzake de organisatie en de werking van het Fonds;
- het bedrag van de in paragraaf 2 bedoelde bijdrage en de inningswijze ervan.

§ 4. Elk besluit dat wordt vastgesteld krachtens paragraaf 3 wordt geacht nooit uitwerking te hebben gehad indien het niet bij wet is bekrachtigd binnen de twaalf maanden na de datum van zijn inwerkingtreding.

[Art. 259.](#) § 1. De rekeningen dienen op 31 december te worden afgesloten voor alle beslissingen tot toekenning voor het lopende jaar.

Uitzonderlijk dienen de rekeningen op 31 december 2008 te worden afgesloten voor alle beslissingen tot toekenning voor de periode 1 september 2008 tot en met 31 december 2008.

§ 2. De afgesloten rekeningen worden voor 1 maart overgemaakt aan de Programmatorische Federale Overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie. De Koning bepaalt de gegevens die hierin vermeld moeten worden.

§ 3. Als het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn op 30 april van hetzelfde jaar de afgesloten rekeningen niet heeft overgemaakt, vervalt het recht van het centrum om de kosten terug te vorderen die betrekking hebben op de toelagen toegekend tijdens de verwarmingsperiode waarnaar de niet overgezonden rekeningen verwijzen.

§ 4. Zodra de Programmatorische Federale Overheidsdienst over de boekhoudkundige staten van de openbare centra van maatschappelijk welzijn beschikt, zendt hij deze over aan het Sociaal Stookoliefonds.

[Art. 260.](#) § 1. Aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt een bijkomend forfaitair bedrag toegekend voor de werkingskosten.

§ 2. De tussenkomst in de werkingskosten bedraagt 10 euro per verwarmingsperiode en per

dossier dat recht heeft gegeven op een verwarmingstoelage aan een gerechtigde.

Het bedrag betreffende de voorgaande verwarmingsperiode wordt op 30 juni aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn overgemaakt.

Art. 261. De in artikel 251 bedoelde categorieën en bedragen kunnen worden gewijzigd overeenkomstig de nadere regels die zijn opgenomen in een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Art. 262. § 1. Worden bestraft met een gevangenisstraf van één week tot twee maanden en met een geldboete van tien maal de ontdoken bijdrage, met een minimum van 250 euro, of met één van deze straffen alleen, zij die de bepalingen van artikel 258, § 2, tweede lid overtreden.

§ 2. De vergunning waarover een accijnsplichtige onderneming overeenkomstig de bepalingen van de wet van 10 juni 1997 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, dient te beschikken, kan worden ingetrokken, indien vastgesteld wordt dat de betrokken accijnsplichtige onderneming op grove wijze tekort schiet aan haar verplichting als bedoeld in artikel 258, § 2.

§ 3. De Koning kan strafsancties en administratieve geldboeten bepalen voor inbreuken op de bepalingen van de uitvoeringsbesluiten zoals opgenomen in artikel 258 van deze wet. Deze strafsancties en administratieve geldboeten mogen niet hoger en niet lager zijn dan de bedragen vervat in paragraaf 1 en paragraaf 2.

Art. 263. De artikelen 203 tot en met 219 van de programmawet van 27 december 2004, worden opgeheven.

Art. 264. Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 januari 2009.

HOOFDSTUK 4. - Grootstedenbeleid - Financiële bijstand van de Staat in het kader van het stedelijk beleid.

Art. 265. Artikel 4, eerste lid, van de wet van 17 juli 2000 tot bepaling van de voorwaarden waaronder de plaatselijke overheden een financiële bijstand kunnen genieten van de Staat in het kader van het stedelijk beleid, gewijzigd bij de programmawet (I) van 27 december 2004, wordt aangevuld met de volgende zin :

" In afwijking hiervan wordt voor het jaar 2009 een overeenkomst met de duur van één jaar afgesloten. "

Art. 266. Artikel 265 treedt in werking op 1 januari 2009.